

РЕШЕНИЕ

№ 11067

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4473** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу Решение № 994 от 26.02.2024 г., постановено по НАХД № 10272/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 114 -ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № ВГ07022022/5800/Р8-106 от 21.07.2022 г., издадено от Началник Отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“.

В жалбата са развити съображения, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Иска се от съда да бъде отменено решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се потвърди НП.

В съдебно заседание, касаторът не се явява, представлява се от юрк. Д., който поддържа касационната жалба и моли да бъде уважена същата по съображения изложени в нея. Моли да бъде отменено решението и да бъде потвърдено НП. Прави възражение за прекомерност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Б. М. Т., от [населено място], чрез пълномощника си адв. А., в писмено становище оспорва касационната жалба и излага доводи за нейната неоснователност.

Моли да бъде потвърдено оспореното въззивно решение. Претендира разноски за двете инстанции.

Редовно призван, ответникът, не се явява, не се представлява, в постъпила писмена молба претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

На 07.02.2022 г. около 06:13 ч. в направление излизане от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт К. пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС], вид: влекач, марка и модел СКАНИЯ Р 420, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона (същото е с обща технически допустима максимална маса 19000 килограма), брой оси - 5, което било управлявано от Б. М. Т. ППС-то попадало в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. При извършената проверка е установено от страна контролните органи било установено, че на 26.01.2022 г., в 17:27 часа, цитираното превозно средство е засечено по път А - 6, км 50 + 427 (попадащо на територията на [населено място] и в ТОЛ сегмент [ЕГН]), включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП).

Установено е, че за извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДВП с номер на нарушението D7486CE9B857393BE053041F160AD761, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство (контролно устройство с идентификатор № 10182) - част от системата. ППС е било снабдено с бордово устройство, като на 26.01.2022 г. не са получени тол декларации, както и надлежно плащане в Агенция „Пътна инфраструктура“ за сегмента - [ЕГН] на рамката (10182), на която било отчетено нарушението.

В хода на извършената проверка, на 07.02.2022 г. Б. Т. е заплатил дължимата независимо от съответната административнонаказателна санкция такса по чл. 10б, ал. 5 ЗП в размер на 167 лева, за което била издадена Квитанция за платени пътни такси в Република България № АМ-22BG005731X44362917-[ЕГН] от 07.02.2022 г.

При така установеното на 07.02.2022г. инспектор в ТД в Отдел ПТРР К., ТД „ТД Софийска на АМ”, Б. Д. е съставил срещу Т. АУАН № BG07022022/5800/P8-106 за нарушение на чл. 179, ал. 3а ЗДВП предвид неплащането на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, като същия е бил съставен в негово

присъствие, който го подписал с възражение, че не е съгласен с нарушението. Връчен е и препис от акта.

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № ВГ07022022/5800/P8-106 от 21.07.2022 г., от Началник Отдел „Контрол и правоприлагане” в Национално толо управление към Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на Б. М. Т. на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП е наложена глоба в размер на 1 800 лева.

Горепосочената фактическа обстановка е установена по безспорен начин от събраните по делото гласни и писмени доказателства: показанията на св. Б. Д., регистрационен талон за процесния товарен автомобил, от който се установяват регистрационния му номер и неговите характеристики и параметри; СУМПС на жалбоподателя; доклад от електронната система за събиране на такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП; статично изображение във вид на снимков материал; писмо до „Интелигентни трафик системи” АД изх. № 53-00-3571 от 28.06.2022 г. и отговор на писмото; писмо от „Интелигентни трафик системи” АД до СРС от 25.09.2023 г., ведно с приложен тристранен договор; писмо от АПИ до СРС от 25.09.2023 г.

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че СРС е приел, че съставеният АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, при спазване на процесуалните изисквания, в рамките на предвидените преклузивни срокове по чл. 34 от ЗАНН, като не са констатирани нарушения при изпълнение на процедурата по връчване както на АУАН, така и на НП. АУАН е връчен лично на санкционираното с НП лице в деня на съставянето му.

За да отмени обжалваното НП, въззивният съд е приел, че е същото е издадено нарушение на процесуални закон, а именно не е посочена конкретно нарушената разпоредба. Съдът е приел, че няма спор в доказателствените източници нито по отношение на факта на извършване на административно нарушение – управление на конкретното пътно превозно средство по платената пътна мрежа в страната, без да е заплатена дължимата пътна такса за изминатото разстояние по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, нито относно авторството на деянието. В мотивите на решението се твърди, че разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е единствено санкционна и не съдържа конкретното нарушено правило за поведение - задължението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, която не е посочена нито в АУАН, нито в НП. Изложени са аргументи, че са налице основанията по чл. 28 от ЗАНН.

Решението на районния съд е валидно, допустимо, но неправилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 114-ти състав.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

Настоящата касационната инстанция счита, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на

санкционираното лице или да са препятствали възможността ефективно да я организира, да са основание за отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП предвижда конкретно задължение за водачите на пътни превозни средства – „... преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, която ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице“.

В тази връзка е безспорно, че санкционираното с НП лице отговаря на специфичните критерии на субекта на задължението по чл. 139, ал. 7 от ЗДвП - „водач на превозното средство“, съгласно тълкуването, дадено в т. 25 на § 1 от ДР на ЗДвП към момента на съставяне на АУАН – 07.02.2022 г. Няма спор и, че превозното средство, което е посочено в АУАН и НП отговаря на критериите в чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата - „...с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7 и 9...“. С разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата е въведена смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства. Предвидени са такси на база време и на база изминато разстояние. За пътните превозни средства, отговарящи на критериите на чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата заплащането на тол такса дава право да се измине определено разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените такси за съответните тол сегменти. Таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, изминатото разстояние, категорията на пътното превозно средство, броя на осите и екологичните му характеристики, и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Разпоредбата на чл.10б, ал. 3 от Закона за пътищата вменява задължение за плащане на тол такси на собственика или на ползвателя на съответното превозно средство.

Регламентираният специален ред в ЗДвП, приложен от административно – наказващия орган, а и от служителите, констатирани административното нарушение при съставянето на АУАН, предвижда задължение за „водачите“ на пътните превозни средства от категориите на визираните в чл. 10б от Закона за пътищата. Към момента на извършване на констатираното нарушение – 26.01.2022 г. процесното превозно средство е било управлявано от санкционираното лице.

Приложената процедура по чл. 167а от ЗДвП предоставя възможност на контролните органи да ползват „...технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точният час на нарушението и/или табелата с регистрационния номер на пътното превозно средство, както и такива за измерване на размерите, масата или натоварването на ос на моторните превозни средства“ (ал. 2, т. 2) при констатиране на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 – 3в от ЗДвП. В конкретния казус административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на санкционираното лице е квалифицирано по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП и е установено въз основа на изготвен Доклад от електронната система, по реда на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, съдържащ информация за данните, позволяващи да бъде индивидуализиран собственика и/или ползвателя и/или водача на превозното средство, а именно –

„...пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство, част от системата.“. Докладът е приложен към административната преписка заедно с два броя статични изображения във вид на снимков материал, отразяващи движението на превозното средство по път А - 6, км 50 + 427 на 26.01.2022 г., в 17:27 часа.

Тези факти не са оспорени от процесуалния представител на санкционираното лице. Безспорно в случая се касае за преминаване по платена пътна мрежа от пътно превозно средство по чл. 10б, ал. 3 ЗП, а именно всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7 и 9. Както е указано в същата разпоредба, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство. Правилно административно наказващият орган е определил дължимата и неплатена такса като такава по чл. 10, ал.1, т.2 ЗП за ППС по чл.10б, ал.3 ЗП. В тази връзка правилно е посочена и санкционната разпоредба за констатираното нарушение, а именно по чл. 179, ал. 3а ЗП. Тя гласи, че водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

В тази връзка, касационната инстанция счита, че не е налице твърдяното от въззивния съд нарушение на процесуалните правила при квалифицирането на установеното нарушение. В тази връзка е видно и в съставения АУАН и в НП, че е посочено и словесно, и цифрово, че санкционираното лице „...управлява ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, с което е извършил нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.“. Непосочването на разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП не води до неяснота в тезата на административно-наказващия орган относно конкретното нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача. Това обаче не е съществено нарушение на процесуалните правила при квалифицирането на установеното нарушение. Нещо повече, правилото за поведение е изведено от основния нормативен акт, уреждащ задълженията за плащане на такси за ползване на републиканската пътна мрежа – Закона за пътищата.

На последно място, Настоящия състав счита, че не са налице и основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Водим от изложеното касационната инстанция приема, че въззивното решение следва да бъде отменено, а наказателното постановление, предмет на съдебен контрол - потвърдено.

При този изход на спора е основателна претенцията на касатора за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 994 от 26.02.2024 г., постановено по НАХД № 10272/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 114 -ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № ВГ07022022/5800/Р8-106 от 21.07.2022 г., издадено от Началник Отдел „Контрол и правоприлагане” в Национално толо управление към Агенция „Пътна инфраструктура”, с което на Б. М. Т. на основание чл. 179, ал. 3а ЗДвП е наложена глоба в размер на 1 800 лева.

ОСЪЖДА Б. М. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място], обл. Благоевград,[жк], ап. 19 да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: